

Uchwała Nr 33/2022
Rady Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego
z dnia 10 listopada 2022 r.

dotycząca projektu rozporządzenia Ministra Edukacji i Nauki w sprawie Krajowej Komisji Etycznej do Spraw Doświadczeń na Zwierzętach i lokalnych komisji etycznych do spraw doświadczeń na zwierzętach

Po rozpatrzeniu, na wniosek Ministra Edukacji i Nauki z dnia 4 listopada 2022 r. (pismo nr DPSW-ZLN.0231.7.2022.JL), projektu rozporządzenia w sprawie Krajowej Komisji Etycznej do Spraw Doświadczeń na Zwierzętach i lokalnych komisji etycznych do spraw doświadczeń na zwierzętach, stosownie do art. 329 ust. 2 pkt 3 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2022 r. poz. 574, z późn. zm.), Rada Główna Nauki i Szkolnictwa Wyższego przedstawia następujące uwagi:

1. Projekt Rozporządzenia zawiera przepisy porządkujące pracę Komisji i komisji lokalnych z uwzględnieniem przepisów RODO. Wprowadzono też przepisy dotyczące szczegółowych reguł działania ww. komisji tj. m.in.: sposobu przekazywania informacji członkom komisji o posiedzeniu i czasie, w którym ta informacja ma być im przekazana, zasad organizacji pracy komisji przy wykorzystaniu środków komunikacji elektronicznej oraz rozstrzygania spraw w drodze korespondencyjnego uzgodnienia stanowisk (tryb obiegowy), czy określenia maksymalnego czasu zgłaszania uwag do protokołu. Te przepisy porządkujące nie budzą zastrzeżeń Rady.
2. Ekspert spoza Komisji może uczestniczyć w jej pracach, natomiast ekspert spoza komisji lokalnej wykonuje tylko ekspertyzę. Rada uznaje takie podejście za słuszne. Rola eksperta w pracach Komisji ma na celu wypracowanie ogólnych rozwiązań i praktyk, natomiast ze względu na specyfikę pracy lokalnych komisji zadanie eksperta będzie ograniczone do wąskiego, specjalistycznego zagadnienia związanego z opiniowaniem konkretnego projektu, w sprawie którego ciałem uprawnionym do podejmowania decyzji jest tylko komisja lokalna. Rola eksperta ogranicza się do sporządzenia ekspertyzy, a członkowie komisji lokalnej po zapoznaniu się z opinią eksperta podejmują w sprawie danego projektu samodzielną decyzję.
3. Ponieważ rzeczywista liczba posiedzeń jest w praktyce często wyższa od minimalnej, a projekt rozporządzenia przewiduje rozliczenie kwartalne (co w praktyce może oznaczać do 4 miesięcy – kwartał + 30 dni), koszty ponoszone przez członków komisji mogą się kumulować do znacznych kwot. Zdaniem Rady zasadne byłoby rozliczanie i zwracanie przez Ministra tych kosztów tak, jak dla delegacji, tj. niezwłocznie po złożeniu w terminie 14-dniowym rozliczenia.
4. Posiedzenia lokalnych komisji w miastach z dużymi jednostkami akademickimi i naukowymi ze względu na ilość składanych wniosków odbywają się nie raz na dwa miesiące, jak wskazuje projekt Rozporządzenia, ale kilka razy w jednym miesiącu, a udział w każdym posiedzeniu komisji wymaga od jej członków merytorycznego przygotowania do obrad, co wiąże się z wielogodzinnym nakładem czasu poświęconym na pracę zarówno podczas posiedzenia jak i poza nim. Jeżeli projekt Rozporządzenia wskazuje minimalną częstotliwość, z jaką mają odbywać się posiedzenia komisji, określając konkretne ramy czasowe (§ 11. 1 oraz § 16. 1), to termin wypłaty wynagrodzeń za pracę w ww. komisjach

powinien być zrównany ze wskazanymi okresami lub dostosowany do realiów prac poszczególnych komisji.

5. Wysokość wynagrodzeń za pracę w komisjach wzrasta o 100 zł w porównaniu do rozporządzenia z 2015 r. Ten wzrost nie jest adekwatny, jeśli wziąć pod uwagę zmiany wynagrodzenia minimalnego od 2015 r. (z 1750 zł do 3490 zł w styczniu 2023), a także inflację. Rada proponuje rozważenie stawek 1000 zł, 760 zł i 500 zł zamiast proponowanych odpowiednio 600, 480 i 350 zł.
6. Rada Główna nie znajduje w uzasadnieniu wyjaśnienia, dlaczego stawki wynagrodzenia osób zasiadających w komisjach lokalnych są różne od stawek w Komisji.
7. Dla usunięcia możliwej niejasności Rada proponuje, by na końcu ust. 1 w par. 3 po słowie „zgłoszeń” dopisać „na członka Komisji”.

Uchwałę otrzymuje Minister Edukacji i Nauki.

Przewodniczący
Rady Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego

Prof. Marcin Pałys